

rømme, at der fra privat Side kan gøres Meget for at hæmme Sygdommen, men skal der naaes et nogenlunde tilfredsstillende Resultat, maatte Privatfolk det ikke; det Offentlige maa træde til. Man veed jo, at der er Folk, som have arbejdet paa at bekjæmpe Sygdommen i en Mærcekte, men Tilstanden viser tilfulde, at de ikke have formaaet at faae Bugt med den. Hvorfor? Fordi man ikke er traadt til fra det Offentliges Side og hjulpet med til at forhindre Smitten fra at vandre fra det ene Sted til det andet. Dette kan man ikke gjøre uden visse Garantier. Jeg skal nu gaa over til at omtale det Formelle, og derfra til det Reelle, som den ærede Minister gjorde Indvendinger imod. Den ærede Minister betegned baade Udvalgets og mit Arbejde som hverken i formel eller reel Henseende vel overveiet. Men i den Anledning vil jeg dog sige til den ærede Minister, at denne Bemærkning skulde han nødig have gjort, idet jeg nok tør sætte baade Udvalgets Arbejde og mit Arbejde med Hensyn til Formelen ved Siden af den ærede Ministers Forslag. Jeg kunde nok have lyst til at foreslå ikke saa faa formelle Rettelser i den ærede Ministers Forslag, men jeg har undladt det; jeg har jo ikke været Medlem af Udvalget. Jeg skal her blot anføre lige overfor den ærede Minister een Ting, idet jeg vil være saa mild overfor den ærede Minister som mulig. Jeg vil bede ham slaa op i Lovforslaget paa § 8, næstsidste Stykke. Der staar saaledes: „Saafremt Eieren selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagjældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det Offentlige o. s. v.“ Der staar altsaa, at et „nedslaaet“ Dyr skal være blevet angrebet, men jeg veed ikke, at et nedslaaet Dyr kan blive angrebet af Tuberkulose, og Meningen maa vel altsaa være, at det skal være angrebet, før det er nedslaaet. Saaledes vil der kunne findes flere Ting i Ministerens Forslag, som ikke ere synderlig heldige i formel Henseende, og den ærede Minister skulde derfor ikke være kommen med denne Indvending, hverken mod Udvalgets eller mod mine Vædringsforslags Affattelse. Maa jeg kun, inden jeg gaar over til en Omtale af de reelle Indvendinger, som bleve gjorte af den ærede Minister, fremhæve, at den ærede Minister

gik udenom en vigtig Ting, idet han ikke gav mig Svar paa, hvad der skal forstaaes ved Politi. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) interesserede han sig ogsaa en Del for dette Spørgsmaal, da han havde Erfaringer, der gik i samme Retning som mine, og ogsaa havde den samme Tvivl om, hvad der skal forstaaes ved Politi. Det er godt muligt, at den ærede Minister er i den samme Ukyndighedstilstand som vi Andre, og derfor ikke ønsker at svare. Han veed maaste ikke, hvad der for Diebliffet er Politi, og hvad der ikke er Politi, saa at han ligesaa godt som jeg er i Vilderede paa dette Punkt. Det er maaste af den Grund, at han ikke har svaret mig. Eller ogsaa har den ærede Minister en anden Grund til ikke at ønske at give Svar paa mit Spørgsmaal, nemlig den, at han maa sige: Ja, ind under Politiet gaar under de nuværende Forhold ogsaa Gendarmen, og I maa altsaa være forberedte paa her at kunne faae Tilsyn af Gendarmen. Det er maaste netop dette, der har gjort, at den ærede Minister ikke har ønsket at svare. Jeg kan jo her kun henholde mig til Gisninger, idet jeg ikke har modtaget noget Svar fra den ærede Minister. Men jeg haaber altsaa, siden Spørgsmaalet er blevet behandlet med Interesse ogsaa af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, der jo er Medlem af Udvalget, at Forholdet vil blive klaret, inden denne Lov forlader os. Maa jeg i denne Forbindelse lige overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, der sagde, at vi have jo Loven af 29de December 1857, udtale, at det har man ganske vist, men man kjendte ikke Noget til Gendarmerne, da man gav denne Lov. Der er ogsaa en anden Forstjæl herimellem og mellem denne Lov, og det er, at der ikke staar Noget i Loven af 1857 om Tuberkulosen, det er først optaget i de nyere Lovforslag. Den reelle Indvending, som den ærede Minister gjorde mod mit Forslag, og som var af nogen Betydning, var egentlig den, at det ikke var nogen virkelig Ordning. Manglen ved mit Forslag bestod, som den ærede Minister udtrede, deri, at det ikke var nogen virkelig Ordning, og det fordi det var overladt til Privates Forgodtbefindende, om et Dyr skulde